

El Poblenou sota la covid-19

ÍNDEX

Editorial.....	3
Tornem a sortir al carrer	
En portada.....	4
Poblenou sota la covid-19:	
■ Una sanitat col·lapsada	
■ El drama de les residències	
■ Dades d'emergència social	
■ Creix la demanda als bancs d'aliments	
■ L'impacte al comerç	
■ Escoles i instituts	
■ Sense res, al barri ho tenim tot	
Crida per un Grup de Treball de Salut	
Reduir els residus, casa a casa, barri a barri	
Comunicat de l'AVV sobre l'aprovació inicial de la Modificació del Pla 22@	
Can Ricart ja no pot esperar més	
Revista oberta en temps de confinament	
Entre vinils i K7s.....	14
Plana Rock. La informació musical alternativa a principi dels 90	
Memòria i Patrimoni.....	16
Tints, teixits i petits tallers	
Apropem-nos / Pla comunitari.....	18
El Pla Comunitari del Poblenou i Apropem-nos en temps de confinament	
Receptes del món.....	16
El cuscús de la Halima	
Vida de barri.....	22
Mural/Local	
El projecte RADARS al barri del Poblenou	
L'amiant mata!	
Bicicletada pels espais verds del barri	
Crida a la solidaritat	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou, 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
 Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concerteu hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes només aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms:
 Adreça:
 Població: CP:
 Telèfon: @ mail:
 DNI:
 Quota anual: 20 € □ Quota de suport de € □
 Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc:
 IBAN:
 (Signatura)

Revista *El Poblenou* n.111
 NOVEMBRE - 2020

Edició:
 Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Josep Pascual, Xavier Pegenaute, Joan Maria Soler, Estrella Pineda, Gemma Canela

Col·laboradors: Marike Charlier, Isidoro Cervantes, Irene Julve Nieto, Josep M. Navarro, Arianna Vindici, Josep Vallhonestà, Marc Andreu Acebal

Coordinació: Josep Pascual

Fotografies: Salva Clarós, Joan Maria Soler, Irene Julve Nieto, Sergio Flores, Xavier Larrosa, Nacho López, Santi Periel, Emilio Morenatti

Portada: Xavier Larrosa + retoc mascareta (Joan Maria Soler)

Correcció: Josep Pascual

Disseny gràfic / maquetació: Joan Maria Soler

Impressió: Gràfiques Campàs
 Tirada: 3.000 exemplars

Publicitat: Carme Martínez (629 046 004)
 comercial@elpoblenou@gmail.com
 Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotasignats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a Redacció. La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciant (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

Tornem a sortir al carrer

Teniu a les mans, després d'uns quants mesos, la revista en format paper de l'AVV del Poblenou. Ara ja som prou conscients que la pandèmia ha afectat les nostres vides, però com que la seguirà afectant força temps, en aquestes circumstàncies hem de fer un esforç per recuperar espais. I entenem que aquesta revista és una forma necessària de comunicació amb els veïns i veïnes del Poblenou, per tant tornem a ser aquí.

Hi podeu llegir un extens reportatge de com afecta la covid-19 el nostre barri. Som conscients que l'alarma sanitària ha posat en evidència moltes mancances de la nostra societat, que des de molts sectors fa temps que denunciem. Som una societat fràgil que ha amagat la vulnerabilitat sota una façana d'autosuficiència. Semblava que ho dominàvem tot, que podíem amagar sota l'estora les greus mancances estructurals que vivíem, que podíem ignorar quines eren les autèntiques prioritats socials. Però la pandèmia ens ha despertat d'aquest son en què ens havien volgut situar.

Els serveis de salut han hagut de viure i viuen una pressió immensa per la manca de recursos i les conseqüències d'això són molt importants no tan sols per a les persones afectades pel coronavirus sinó també pel que representa de manca de seguiment de malalties cròniques, l'endarreriment de les cirurgies i els tractaments pendents o la manca de visites presencials que en alguns casos permetrien un tractament a temps de determinades malalties. La pandèmia ha mostrat la crua realitat de les residències, de la manca de recursos, de la manca d'un autèntic model públic. O bé la dura realitat d'uns serveis socials que encara no han recuperat la capacitat d'atenció quan resulta que la crisi econòmica està suposant un creixement molt gran de les necessitats per a moltes famílies. Els serveis públics del nostre país no han pogut superar aquesta prova per la incapacitat política prèvia d'haver-los dotat dels pressupostos necessaris.

La crisi de la covid-19 suposa també una greu crisi econòmica a casa nostra. Una crisi que es veurà aguditzada quan finalitzin els ERTO i quan augmentin encara més les xifres d'atur. La vulnerabilitat social augmenta. Cada cop més hi ha persones que no disposen dels recursos mínims per viure. Augmenten els assentaments mentre l'habitatge segueix sent un luxe que expulsa la gent del nostre barri. El comerç de proximitat viu al límit una situació que afecta molts veïns i veïnes però també el model de barri que volem. El model de barri que s'ha anat imposant els darrers anys basat en el turisme i les oficines està més qüestionat que mai, ara ja no tan sols per l'oposició veïnal sinó també per la manca de viabilitat. El moviment associatiu i les festes populars s'han hagut d'anar reinventant, buscant alternatives que permetin no perdre espais de llibertat i participació. La cultura viu una profunda crisi en un país que mai no hi ha apostat amb fermesa.

I podríem seguir parlant de les greus conseqüències de la pandèmia en les nostres vides, quan a més no som capaços de resoldre altres temes polítics i socials del nostre entorn. Ens agradaria com a AVV no transmetre un missatge derrotista. Però cal partir de la realitat per poder-la transformar. Volem continuar lluitant per un barri acollidor, on la gent pugui viure, treballar, estudiar i desenvolupar-se. Volem treballar per un Poblenou viu, actiu i compromès. Volem estar al costat de tothom que sap que sols uns serveis públics de qualitat permeten oferir oportunitats a tothom. I ho volem fer des de la nostra entitat i al costat de tothom que treballa al barri per millorar les condicions de vida. És per això que us fem una crida a implicar-vos en aquesta feina. És per això que us demanem que participeu en la nostra entitat i que us comprometeu amb totes les entitats i moviments que al Poblenou lluiten per una sortida ferma i solidària d'aquesta crisi.

La Junta de l'AVVP

Espònsors:

Poblenou sota la covid-19

És l'esglai d'una societat de consum i del benestar, de sentiment més individualista que comunitari, que oblida molt ràpidament

Després d'anys de retallades als serveis públics, no s'han posat tots els recursos sanitaris i educatius, ni els mitjans econòmics i recursos humans

D'ençà del primer trimestre del 2020, la pandèmia de la covid-19 ha trasbalsat la vida arreu del món i a casa nostra. Fins al punt que, durant setmanes, Barcelona i els barris que, com el Poblenou, sempre bullien d'activitat i de visitants, no tan sols van rebaixar el seu ritme fins a estampes preolímpiques, com es va veure de juny a setembre, sinó que van quedar pràcticament paralyzats, i buits els seus carrers, durant bona part dels mesos de març, abril i maig. Només els serveis sanitaris i essencials van mantenir viva la ciutat enmig d'una situació que va desbordar tothom i totes les administracions (si bé l'Ajuntament de Barcelona, més enllà de les seves competències i recursos, va respondre millor que d'altres a l'emergència). Era el confinament i un estat d'alarma que no només segueixen vigents en l'esglai de la gent, sinó que tornen a ser més que un record o un malson en plena segona onada de la pandèmia.

És l'esglai d'una societat de consum i del benestar, de sentiment més individualista que comunitari, que oblida molt ràpidament i no té memòria d'haver viscut una situació crítica i tan dura com aquesta des de la guerra civil i la immediata postguerra. Per això, i després de setmanes de confinament, per Sant Joan la gent va sortir de l'estat d'alarma amb alegria i un progressiu relaxament. Les imatges de les terrasses dels bars i les platges del Poblenou plenes de gom a gom són icones que ho resumeixen bé. Però aquesta tardor, amb els bars tancats de nou i la vida i la interacció social igualment restringides, tothom sap que no es reprèn cap normalitat, ni nova ni vella. Perquè la covid-19 segueix contagiant sense que encara hi hagi ni vacuna ni tractament. I perquè, en general, després de la imprevisió i sorpresa inicials, els polítics governants i teòricament competents han estat tant o més irresponsables que la ciutadania en no prendre totes les mesures que

calien o aconsellaven els científics i el sentit comú. Després d'anys de retallades als serveis públics, no s'han posat tots els recursos sanitaris i educatius, ni els mitjans econòmics i recursos humans, ni la transparència comunicativa necessàries per controlar una pandèmia que a casa nostra té dels pitjors índexs d'Europa i s'acompanya d'una crisi socioeconòmica sense precedents que també cal afrontar.

Com s'ha viscut tot plegat al Poblenou? En quina situació es troba ara el barri? Resumir-ho és difícil. Però hi ajuda gràficament la tasca i la reflexió que fa el veí del barri i delegat per a Espanya i Portugal de l'agència internacional Associated Press, Emilio Morenatti. Fotoperiodista de reconegut prestigi, Morenatti és autor d'imatges que han donat la volta al món i que, entre polèmiques locals sobre si l'ús d'un teleobjectiu feia les platges més plenes de gent, expliquen com s'ha viscut al Poblenou i a Barcelona la crisi del darrer mig llarg any i per què ara estem com estem. "Veure la gent amb mascareta és visualment molt impactant", diu Morenatti. I "veure les cues dels supermercats amb la gent guardant escrupolosament les distàncies o aplaudint des dels balcons i deixant-se fer fotos com assumint un punt de protagonisme en la Història" va commoure el fotògraf que creu que, després, "aquella consciència no sé si ha desaparegut però sí que s'ha relaxat". "Per què, si la situació és igual de dramàtica?", s'interroga ell mateix. I respon: "Potser perquè la gent tenia por del desconeciment, del virus i el perill desconegut; i això era el que nosaltres havíem d'explicar i no ens van deixar. D'alguna manera, no haver pogut accedir a explicar el drama des de la part més dura i des del primer moment ens ha anestesiat i ens ha dut al punt en què estem ara, quan seguim sense saber què és el que passarà".

Text, Marc Andreu / fotografies, Emilio Morenatti

Una sanitat col·lapsada

Els CAP del Poblenou, ben coordinats entre ells i amb les diferents àrees bàsiques de salut de la franja litoral de la ciutat, amb l'Hospital del Mar com a centre hospitalari de referència, són qui millor han pres el pols de la vessant sanitària de la crisi. "Estem col·lapsats i esgotats físicament i emocionalment; no podem fer la feina que tenim com voldríem i, a sobre, sense estar dotats de la musculatura necessària, hem assumit el primer nivell de gestió de la pandèmia, la realització de PCR i també l'impacte de la covid-19 a les escoles, a les residències de

moment ha arribat a les 400 trucades diàries (i sense comptar les que escapen al còmput perquè no poden ser ateses). "Si durant la primera onada els CAP ens vam arremangar per atendre el 80% dels casos i evitar que col·lapsessin els hospitals, ara estem trobant a faltar reciprocitat en l'ajuda", explica

gent gran i als centres d'acollida i de persones amb diversitat funcional", explica la infermera Ester Julbe, directora del CAP Ramon Turró. Aquest centre en concret, que atén una població de 33.000 persones, sis residències de gent gran i vuit escoles i instituts, no ha estat reforçat amb cap metge nou més a la seva plantilla des de l'esclat de la pandèmia.

Aquest dèficit el supleixen doblant torns i compartint facultatius entre diferents CAP (diners per pagar hores extres sí que en tenen; el que falten són professionals per contractar) i amb la incorporació insuficient de cinc infermeres més i alguns administratius nous, a banda d'un parell de rastrejadors o *agents covid*. Bàsicament, per intentar donar sortida a una atenció telefònica que en algun

Julbe. Ben conscient que les cues d'usuaris a la porta dels centres generen malestar i que cal adaptar els protocols per garantir que els CAP no siguin focus de contagi, "minimitzant riscos i maximitzant l'atenció" sense deixar d'atendre la gent amb patologies que no són la covid-19, lamenta que la ciutadania hagi passat dels aplaudiments de la primavera a les crítiques —i fins i tot "bufetades", que en algun cas han requerit trucar als Mossos— contra els professionals de l'atenció primària. Amb tot, Julbe valora la solidaritat social que la pandèmia ha despertat al Poblenou i el suport que veïnes i veïns van prestar al personal dels CAP durant les setmanes més difícils de la primera onada, portant-los equips de protecció i mascaretes que no tenien o fent donacions per a les residències.

Aquest centre en concret (...) no ha estat reforçat amb cap metge nou més a la seva plantilla des de l'esclat de la pandèmia

El drama de les residències

“Va ser molt bèstia i tots els professionals hem quedat molt tocats”

Amb mitja dotzena de residències de gent gran al barri, la gran majoria privades, el Poblenou va patir com tot el país, en l'esclat de la pandèmia, la desatenció i l'oblit d'aquest sector. En la base del problema, un model que feia anys que patia retallades i que, per disposició de la Generalitat, havia externalitzat l'atenció sanitària a la gent gran resident a l'empresa Mutuam. Quan, vist el desastre d'una gestió adscrita al Departament d'Acció Social, en plena pandèmia va ser el Departament de Salut qui va assumir-

ne la responsabilitat, la tasca concreta va recaure en els CAP. Ester Julbe, coordinadora d'aquest dispositiu per tot el Poblenou, diu que ni les residències ni el seu personal estaven preparades per convertir-se en hospitals. “Va ser molt bèstia i tots els professionals hem quedat molt tocats”, explica. Des dels CAP van fer el que van poder i, si bé no van evitar la majoria de defuncions produïdes abans del canvi de gestió, sí que n'han garantit després el control dels brots. I, pel que fa com a mínim als barris de la zona litoral de la ciutat, Julbe assegura que van establir amb l'Hospital del Mar un circuit propi i uns protocols que, superat el descontrol inicial, sempre han assegurat que els ancians residents que ho requerien tinguessin atenció hospitalària.

Des del cor del Poblenou, en la nau de l'antiga fàbrica del Cànem a Ramon Turró-Llacuna que acull el Centre d'Urgències i Emergències Socials de Barcelona (CUESB), s'ha coordinat una part important del dispositiu d'emergència social de la crisi del coronavirus a tota la ciutat. Així, des de la declaració de l'estat d'alarma a mitjan març i fins al 31 de juliol, el CUESB va atendre un

total de 9.951 persones. De totes elles, 626 persones van rebre atenció al seu domicili i la resta, fins a prop del total 10.000, van ser atencions telefòniques, presencialment a les oficines del CUESB o bé al carrer. Només durant el primer mes d'emergència sanitària es van atendre 3.856 persones, el 38% del total, cosa que dona una idea de la dimensió del que es va viure aquelles setmanes de

Text, Marc Andreu / fotografies, Emilio Morenatti

confinament estricte a la ciutat. L'equip de 93 treballadors del CUESB, que a l'inici de la pandèmia va funcionar només amb un terç del personal pel confinament de la resta (tot i que només quatre treballadors van agafar la covid-19), va gestionar i posar en marxa, juntament amb altres equips, professionals dels serveis socials i educadors de carrer, fins a sis dispositius per a persones sense llar, amb capacitat per acollir fins a 700 persones en situació de vulnerabilitat. El CUESB va entregar també entre març i maig 581 àpats a domicili per a un total de 311 unitats familiars de tot Barcelona.

Aquestes xifres d'àmbit de ciutat i sota paràmetres específics no són comparables amb el repartiment de menjar fet voluntàriament al barri per diferents entitats i plataformes socials a uns altres centenars de famílies però, tot plegat, dona idea de la dimensió d'aquest aspecte social de la crisi. La responsable municipal del CUESB, Montse Rovira, explica que, segons les seves dades, el Poblenou no està sobrerrepresentat dins del mapa de la urgència social de Barcelona. Durant el confinament, fins i tot van baixar emergències habituals com les relacionades amb els assentaments, que sí que situen el Poblenou per sobre de la mitjana de la ciutat. “Els desallotjaments i desnonaments es van aturar i la gent, que tenia molta por de sortir de casa, bàsicament requeria atenció telefònica: fins a l'abril vam rebre més de 2.700 trucades (149 només el primer dia de l'estat d'alarma), que en alguns casos es traduïen en 75 hores diàries d'atenció telefònica per part dels nostres professionals; però també

vam anar a domicilis i els primers dos mesos vam fer 180 atencions presencials”, explica Rovira.

Dades d'emergència social

A una escala més local, l'associació In Via, que atén anualment unes 4.000 persones amb risc d'exclusió social o amb alguna discapacitat psíquica, una part important de les quals són del Poblenou i el Districte de Sant Martí, corrobora l'impacte social i emocional, psicològic, de la pandèmia en les persones més vulnerables. La directora d'In Via, Carme Laorden, diu que “la incertesa per l'estat d'alarma va generar molt de patiment i l'angoixa encara continua: inicialment per la por al virus, però també per la por a perdre la feina o pels problemes de moltes persones a l'hora de cobrar les ajudes o l'Ingrés Mínim Vital”. A l'hora que agraeix la “bona resposta del Poblenou, que és un barri molt implicat, actiu i amb sentit de col·lectiu”, i que en el cas d'In Via es concreta en col·laboracions amb escoles i el casal de barri de la Rambla, Laorden no s'està de demanar: “El Districte ha d'estar més present i proper a la trinxera dels problemes socials perquè, com totes les administracions, que les primeres setmanes de pandèmia van desatendre qualsevol cosa que no fos emergència sanitària, malauradament sempre van al darrere dels problemes socials”.

“La incertesa per l'estat d'alarma va generar molt de patiment i l'angoixa encara continua”

“El Districte ha d'estar més present i proper a la trinxera dels problemes socials”

Al Poblenou s'han activat des de l'inici de la crisi prop de mitja dotzena de xarxes voluntàries i de suport social que reparteixen menjar a la gent que ho necessita. Algunes ja funcionaven d'abans i s'han hagut de reorganitzar —com les de les parròquies de Sant Francesc i el Sagrat Cor o la Xarxa de Suport als Assentaments— i d'altres s'han

Creix la demanda als bancs d'aliments

"Hi ha un miler de famílies al barri amb necessitats de menjar, reconegudes pels informes de Serveis Socials i pel dia a dia de les entitats socials que s'hi dediquen"

creat de bell nou, com el punt de l'Església Evangèlica del Poblenou i la Xarxa de Suport Mutu de l'Ateneu La Flor de Maig. Montse Montull, que des de Sant Francesc i amb una llarga experiència associativa i de treball en temes de solidaritat alimentària està mirant de coordinar en xarxa bona part del repartiment a persones vulnerables del Poblenou, calcula: "Hi ha un miler de famílies al barri amb necessitats de menjar, reconegudes pels informes de Serveis Socials i pel dia a dia de les entitats socials que s'hi dediquen, i després unes 200 més que no és tan clar quina necessitat tenen però que també demanden aquest recurs alimentari".

La crisi de la covid-19 ha disparat aquesta realitat. Només a la parròquia de Sant Francesc, que treballa amb el Banc d'Aliments i amb fons de la Unió Europea, via per la qual es distribueixen cada mes 10 tones d'aliments, les famílies ateses s'han triplicat. "Si abans repartíem mensualment aliments a unes 50 o 60 famílies, ara ho fem a 150, a raó d'uns 30 quilos cada 15 dies", explica Montull. Les cues amb carros que es formen periòdicament davant de l'església evangèlica del carrer Llacuna-Pujades, inexistents fa mig any, fan visibles les prop de 200 famílies que obtenen aliments en un centre que abans de la covid-19 no oferia aquest recurs. I les més de 120 famílies apuntades a la Xarxa de

Suport Mutu de la Flor de Maig responen a la mateixa lògica, que en aquest cas pretén ser menys caritativa i més autogestionària. Com explica Carlota Falgueras, una de les voluntàries que coordina aquesta xarxa i en la gestió de la qual s'hi impliquen també una vintena de les famílies usuàries, el que va sorgir al març d'una iniciativa de Casa Àfrica i ha tingut també la col·laboració d'Apropem-nos és ara un grup estable més de La Flor de Maig que es nodreix de donacions veïnals i comercials que només pot oferir "una cistella complementària cada 15 dies a una mica més d'un centenar de famílies" però que també treballa per empoderar, "a l'estil de la PAH", aquells que venen a demanar menjar. A més de gent del barri de tota la vida, Falgueras diu que hi ha "ciutadans d'origen llatinoamericà, magribí i subsaharià, molts amb problemes de papers i dificultats d'accés als canals d'ajuda habituals dels Serveis Socials".

Montull, que defensa la coordinació entre els diferents bancs d'aliments i també amb Serveis Socials, explica que ha canviat força el perfil dels demandants: "Africans que abans es guanyaven la vida amb la ferralla, ara sí que vénen; i famílies extenses amb nens també vénen més, a banda de l'habitual perfil de gent gran o que viu sola". Durant les setmanes més dures del confinament, a Sant Francesc també s'hi va acostar gent que havia quedat en ERTO però no cobrava, i Montull explica que hi havia persones "que necessitaven altres atencions, ni que fos sentir-se acollides", i també qui "es posava a plorar perquè fins ara mai havia demanat menjar". Oficialment, l'Ajuntament assegura que ningú passa gana a la ciutat i garanteix que els Serveis Socials deriven qui ho necessita als menjadors municipals o a les ajudes establertes per a aquestes situacions de pobresa. Però el cert és que el llistat de punts solidaris o caritatius de repartiment de menjar és un recurs que també usen els professionals dels Serveis Socials.

Text, Marc Andreu / fotografies, Emilio Morenatti

La suspensió de tota l'activitat econòmica no essencial decretada a l'inici de l'estat d'alarma i la desescalada posterior, amb les subsegüents restriccions i adaptacions de botigues i negocis, fins al tancament de bars i restaurants decretat de nou el 16 d'octubre són, segurament, els aspectes més visibles o cridaners de l'impacte que la pandèmia ha tingut i té en el comerç de barri. Però l'anàlisi de la situació és més complex a partir de l'observació de carrer, dels estudis de la Fundació Barcelona Comerç i de les explicacions del president de l'Eix Comercial de Poblenou, Miquel López. "Els eixos comercials de barri són els qui estan patint menys l'impacte d'una crisi que, això sí, és dura", diu López. I explica que des de l'inici de la pandèmia "només algun soci de l'Eix Comercial ha abaixat la persiana i ha estat, bàsicament, per jubilació anticipada". Això no vol dir que el comerç no pateixi. "Hi ha molta gent que està resistint amb por de les notícies que surten cada dia", diu López. Capítol a part són les ajudes governamentals, "complicades de tramitar però que poc o molt tothom ha rebut", i els lloguers de locals: "Quan els propietaris són gent del barri, negociar rebaixes

estàn tancats, els negocis basats en aquest sector ho estan patint. Però com que la gent s'ha de quedar gairebé per obligació a casa,

L'impacte al comerç

López diu que els establiments de barri amb clientela local i fidel "han aguantat bé". El president de l'Eix Comercial no s'està de donar les "gràcies al barri, que ha respost molt bé donant suport al comerç de proximitat, i no tan sols pel que fa al sector de la restauració". Amb matisos, és clar: "Les botigues de menjar i articles de primera necessitat han augmentat les vendes i, per contra, les de roba se n'han ressentit". Les llibreries, malgrat la suspensió de Sant Jordi, van trampejant. I quan han pogut obrir, els bars no orientats exclusivament al turisme o a l'oci nocturn també han aguantat la situació i ara alguns proven de resistir fent menjar per emportar. Pel que fa a l'ús i ampliació de les terrasses, López diu que "el Districte de Sant Martí és

"Hi ha molta gent que està resistint amb por de les notícies que surten cada dia"

Els establiments de barri amb clientela local i fidel "han aguantat bé"

o moratòries és més fàcil; amb els bancs i grans tenidors immobiliaris, en canvi, no hi ha manera".

El turisme ha desaparegut i, més enllà d'hotels fantasmagòrics que fa mesos que

dels que més facilitats ha donat per ampliar llicències de vetlladors i, alhora, tampoc consten gaires queixes veïnals relacionades amb això; hi ha hagut molta comprensió amb l'excepcionalitat del moment".

El 12 de març, la Generalitat va decretar el tancament de totes les escoles a partir de l'endemà, només un dia abans que

Escoles i instituts

l'estat d'alarma s'imposés per decret arreu d'Espanya. Fins al setembre, les escoles i instituts del Poblenou, com les de tot Catalunya, no van tornar a obrir. Entre polèmiques diverses que, en el fons, han combinat la falta de recursos i voluntat de prioritzar l'educació com a bé públic i essencial i l'oblit dels infants i joves, com de la gent gran, en la gestió de la crisi del coronavirus, el seguiment del curs a distància, via telemàtica i no presencial, va ser molt desigual; segons les característiques i possibilitats de cada centre, del professorat i de cada família. L'anhelat i alhora temut retorn a les aules es va produir el 14 de setembre sense tots els mitjans i el personal educatiu i sanitari necessari. Però, almenys, el primer mes de curs sembla que

Però no donen l'abast i, a sobre, els caps de setmana són inhàbils, de manera que quan es confirma un positiu en un centre un divendres, els protocols no s'activen fins dilluns. I encara menys arriben a fer bé i amb rapidesa la seva feina la només mitja dotzena d'equips mòbils que el Departament de Salut, malgrat els mediàtics anuncis de cribratges massius a les escoles, ha destinat per a tota la ciutat per fer les proves PCR a les classes que s'han de confinar. Al Poblenou, s'han donat casos de classes confinades per positius d'algun alumne o professor que han trigat fins a una setmana a ser testades i, de facto, les quarantenes que ara duren 10 dies estan en algun cas al límit d'aixecar-se sense PCR.

A tot això, són minoria els centres educatius del Poblenou que, un mes després de començar el curs, han pogut esquivar la covid-19. Amb una incidència gradual que va del nivell baix de contagi a les llars d'infants i escoles bressol al més generalitzat dels instituts, amb els centres d'educació infantil i primària en un nivell mitjà, la situació era la següent amb data 16 d'octubre, segons les dades oficials i públiques del Departament d'Ensenyament: més d'una vintena de cen-

ha superat la prova presencial de la pandèmia i el nivell de contagis en l'àmbit escolar és significatiu però no especialment alarmant. Com diu la directora del CAP Ramon Turró Ester Julbe, "el problema no són els infants ni les escoles, que segueixen prou bé els protocols, sinó els pares i mares i les aglomeracions a les sortides, als parcs", així com la barreja de grups bombolla en activitats extraescolars, familiars i de lleure.

Un altre problema afegit en la gestió escolar de la pandèmia són la manca de recursos humans i sanitaris que hi ha destinat la Generalitat. Sense infermeres per escola, cada CAP té, certament, un agent covid que ha de fer atenció i seguiment puntual dels contagis a les escoles i instituts assignats.

tres educatius del Poblenou i el seu entorn més immediat tenien alumnes o personal confinats per positius de covid-19. En concret, els centres afectats eren, a banda de les llars d'infants Donald i Mafalda —i escoles com el Fluvià, la primera a confinar grups però que el 16 d'octubre no tenia cap cas actiu—, les escoles Miró, Montseny, Voramar, Grèvol, Brusi, Bogatell, Joaquim Ruyra, Llacuna, Mar Bella, Acàcies, Pere IV, Sant Martí i Vila Olímpica; i, a banda de l'escola d'Hosteleria i algun centre privat d'idiomes, els instituts Barri Besòs, Front Marítim, Icària, Maria Espinalt i Poblenou. En total, això representava, el 16 d'octubre, més de 500 persones confinades als centres educatius del barri, entre alumnes i professorat.

Text, Marc Andreu / fotografies, Emilio Morenatti

Sense res, al barri ho tenim tot

La primavera i l'estiu del 2020 han estat diferents. I aquesta tardor i l'hivern que s'acosta també són diferents, tot i que amb una certa, sorprenent, indignant, exasperant i trista sensació de *déjà vu*. La pandèmia del coronavirus ho ha trasbalsat tot. Arreu del món com a Barcelona. I també al Poblenou on sense gairebé res, ho tenim tot.

Sense festes de maig ni festa major s'ha quedat enguany el barri, tot i que imaginativament ha sublimat aquestes celebracions populars amb actes puntuals i singulars correfocs fets des dels terrats. Moltes de les energies associatives del barri s'han reorientat per reinventar la vida social i veïnal i fomentar iniciatives solidàries i xarxes de suport mutu que, sovint en col·laboració o com a complement substitutori dels Serveis Socials, ajuden a fer front a la crisi sobretot per part d'aquelles persones més vulnerables.

Sense escoles durant més d'un trimestre han estat els nostres infants i joves, i algunes setmanes, massa, sense ni tan sols parcs on jugar i fer exercici o, simplement, tenir opció de sortir al carrer a socialitzar-se, esbargir-se o escampar la boira del confinament. L'activitat educativa, de lleure i esportiva està en vies de recuperació, des del setembre, entre confinaments selectius de classes de moltes escoles i instituts, docència virtual a les universitats i restriccions a les competicions esportives i les activitats culturals.

Sense treball ni ingressos sobreviuen moltes veïnes i veïns, que s'han vist afectats per ERTO, tancaments comercials o, directament, s'han quedat a l'atur. I enmig d'una crisi econòmica sense precedents, que es preveu llarga i de la qual encara no en podem calibrar bé les conseqüències a molts nivells. El termòmetre de les cues a fora de les botigues o de l'afluència als bars i restaurants, tancats de nou a mitjan

d'octubre com a la primavera, serveix per mesurar tant l'impacte de la crisi com el grau de responsabilitat o inconsciència individual, social i col·lectiva d'una societat que no s'acaba de voler creure tot el que està passant.

Sense turistes viu el barri, tot i que les platges van estar plenes tot l'estiu de gent d'aquí i d'allà, incloses les tortugues babauas que van pondre ous a la Mar Bella. Fins al punt d'obligar les autoritats a tancar-les puntualment, les tortugues i les platges, per motius d'aforament i salut pública. I sense hostes han estat, i així segueixen, molts hotels, tancats per defunció d'una activitat econòmica que ha quedat clar que era extractiva enlloc de productiva.

Sense gaire sentit i amb molta especulació segueix avançant la construcció d'edificis d'oficines en major proporció que d'habitatges (i ja no diguem d'habitatge públic), una activitat econòmica que ha seguit transformant el paisatge del barri. Ho demostren el bon grapat de grues i excavadores que, com formigues, pràcticament no han parat de treballar en molts solars mentre edificis d'oficines ja acabats del 22@ semblen ara erms per efecte del teletreball.

Sense parar, amb molta feina i treballant de valent, fan tot el que poden els professionals de la sanitat i dels serveis socials. I singularment metges, infermeres i personal administratiu de l'atenció primària que aquesta tardor, com a la primavera, però ara més cansats i menys aplaudits, tornen a ser la primera trinxera de la lluita contra el coronavirus. Sense recursos ni personal suficient perquè el Govern no ha revertit les retallades ni ha invertit d'urgència i amb previsió tot el que calia, els CAP de barri són tant o més clau que els hospitals de la ciutat.

M. Andreu

Una crisi econòmica sense precedents, que es preveu llarga i de la qual encara no en podem calibrar bé les conseqüències a molts nivells

Hotels, tancats per defunció d'una activitat econòmica que ha quedat clar que era extractiva enlloc de productiva

Són minoria els centres educatius del Poblenou que, un mes després de començar el curs, han pogut esquivar la covid-19

Morad Najjar corre cap a un futur millor al mural que Teo Vázquez ha fet al pati de la Cooperativa d'Habitatges Bac de Roda promogut per Jiser Reflexions Mediterrànies

Crida per un Grup de Treball de Salut

Amigues i amics socis i veïnat del Poblenou,

Des de la junta de l'AVV del Poblenou volem impulsar el treball a l'entorn de la salut. És una realitat que afecta molt directament la vida del nostre barri, més enllà de la crisi actual de la Covid-19. Un tema molt important, però, del qual es parla poc a fons.

Per això volem crear un GRUP DE TREBALL que ens permeti fer un seguiment de com funciona la salut pública al nostre barri i a Sant Martí i poder fer propostes de millora o d'altres me-

sures que es considerin necessàries.

Per tal d'engegar aquest grup de treball necessitem més gent que es vulgui implicar i col·laborar en aquest àmbit. És per això que si teniu interès a participar-hi o voleu conèixer una mica més com funcionarà aquest grup, ens podeu adreçar un correu electrònic a elpoblenou@elpoblenou.cat

Moltes gràcies i esperem el compromís de la gent interessada.

Josep Vallhonesta

Junta AVV Poblenou

Reduir els residus, casa a casa, barri a barri

- Et preocupen el canvi climàtic i la quantitat de residus que generes i generem?
- Voldries entendre millor què passa amb tot el que llencem?
- Com podríem posar en marxa iniciatives per reciclar, reutilitzar i sobre-tot reduir?

Des de l'AVV Poblenou, participem en el projecte **Reduir els residus, casa a**

casa, barri a barri de la FAVB (Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona). El nostre objectiu és donar visibilitat a les activitats que ja es fan al barri i veure com podem millorar tots plegats. Farem una guia amb propostes des de la ciutadania.

T'interessa? Et necessitem!

Vine a col·laborar amb nosaltres, escriu-nos a mediambient@elpoblenou.cat i ens posarem en contacte amb tu!

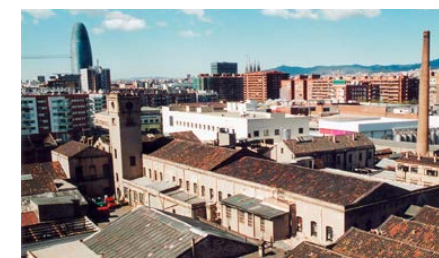
Comunicat de l'AVV sobre l'aprovació inicial de la Modificació del Pla 22@

La Comissió d'Ecologia, Urbanisme, Infraestructures i Mobilitat de l'Ajuntament de Barcelona ha acordat avui l'aprovació inicial de la Modificació del Pla 22@ després d'un procés molt dilatat en el temps, gairebé dos anys, durant el qual s'han fet molt poques reunions de la Comissió Ampliada, encarregada de fer el seguiment del desenvolupament del Pacte "Cap a un Poblenou amb un 22@ més inclusiu i sostenible", signat per l'Ajuntament, entitats socials, econòmiques i veïnals (nosaltres de forma crítica).

No tenim encara el document aprovat, però de la nota de premsa i, per tant, des de la prudència de no haver-lo pogut estudiar a fons, podem deduir que el document seguirà els criteris acordats

excepte en un dels aspectes sobre el qual les entitats veïnals hem insistit de forma constant: que l'increment d'habitatge fos habitatge públic i de lloguer.

Tot i l'increment d'habitatge protegit que descriu la nota de premsa, passa de 5.200 a 10.100, crida l'atenció que dels 7.800 nous habitatges només el 80% preveu que siguin protegits i el 30% de lloguer. El nombre d'habitatge lliure creix en 1.400.

Creiem que en una ciutat com Barcelona i en el nostre barri en particular on patim els efectes de l'especulació immobiliària més sagnants (desnonaments, gentrificació, preu habitatge, lloguers abusius...), no hi té cabuda la construcció de nous habitatges que no siguin assequibles i públics, que permetin frenar els preus abusius.

Per això, volem manifestar la nostra total oposició que el nou pla pugui facilitar les accions especulatives al barri. Avancem que quan disposem del document del pla aprovat hi presentarem les al·legacions pertinents i promourem una campanya al barri per aconseguir modificar el pla.

Junta de l'AVV Poblenou

30 de setembre de 2020

Can Ricart ja no pot esperar més

Notícies recents sobre Can Ricart intranquil·litzen els qui fa anys que esperem la recuperació arquitectònica del conjunt històric amb un nou ús. La manca de finançament sembla que torna a ser el motiu d'incertesa. El projecte de la Universitat de Barcelona per fer un campus aglutinador de diverses escoles d'art de la ciutat, que permetria fer la inversió per a la rehabilitació de diver-

sos edificis de la fàbrica, s'ha posat en qüestió per la manca de finançament FEDER (Fons Europeu de Finançament Regional). A tot això s'hi suma el fet que la llicència de cessió d'ús a la UB està caducada i la no execució del projecte retornaria els edificis a l'Ajuntament de Barcelona que n'és l'administració propietària. L'Ajuntament de Barcelona i subsidiàriament la Generalitat són

responsables de la preservació del Bé Cultural d'Interès Nacional. Després de tants intents fallits per part de totes dues administracions, ja és hora de prendre compromisos definitivament. Després de 12 anys de la declaració patrimonial, Can Ricart ja no pot esperar més.

Salva Clarós

EL POBLENOU

Revista oberta en temps de confinament - Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou - www.elpoblenou.cat

L'última revista en paper abans de la que teniu a les mans va ser la de febrer/març passat. Durant aquest temps sense sortir, al web www.elpoblenou.cat vam continuar publicant una **revista oberta en temps de confinament** amb els articles següents que encara podeu consultar:

- Les morts que pot suportar el sistema
- Construyendo identidad (entre desigualdades)
- Habitatges buits en plena crisi!
- El contracte a Ferroviari i la continuïtat del saqueig a la sanitat pública
- Entrevistem un farmacèutic en temps d'emergència
- Crida a la col·laboració i a estar a l'aguait
- Sobre el comunicat de la Plataforma per l'educació pública del Poblenou
- L'hora de la rosquilla
- La pandèmia es veia venir (I i II) Regularització urgent
- La ciutat per a les persones
- Grup Civit i obres a Can Ricart
- Ja no ens queda ni el turisme (a Barcelona)
- La caseta taronja del capdavall de la Rambla
- Teleobjectivitat de barri (amb galeria de fotos del confinament)
- Un món per a tothom. Obrim fronteres
- Covid-19 i gènere
- Relatos de confinamiento. Liberación infantil
- Caldrà apujar persianes
- Residències de gent gran. Crònica d'un desastre anunciat
- Ensenyances del coronavirus
- Els centres educatius i el confinament
- Les nostres estimades platges de Barcelona
- La covid-19 agreuja les desigualtats
- L'important, ara, no és urgent, ja ho sé...
- El turisme i la recuperació no és cosa "només" dels empresaris
- Revista oberta en temps de confinament

Des que vaig conversar amb Sergio Flores (*El Poblenou*, núm 108) m'havia quedat amb les ganes de fer un buidatge dels articles que va escriure, junt amb la Raquel Moreras, per a la secció "La plana rock" de la publicació *L'Espigó*. Aprofitant la situació de recolliment involuntari a què estem tots sotmesos farem un "Entre vinils i papers".

La revista mensual *L'Espigó* neix de la mà de Xavier Tresserras i Enric Albadalejo, que l'editaven a Can Felipa. Dins la secció de "Cultura i espectacles" hi havia una pàgina que posava al dia els lectors sobre bandes i concerts, "La plana rock".

Què es coïa pel Districte a principi dels 90? Doncs teníem un bon grapat de bars musicals amb una programació setmanal força nodrida de música en directe: Dos-26, Puertohurraco, Garatge, Texaco, Comotú, Bunker, Be Good (ara Sala Vol), Zeleste (si tens menys de 30 potser no saps que és l'actual Razz)... I entre tots aquests locals va haver-n'hi uns quants que van decidir muntar l'associació Distrito 10: Bóveda, Merlín, Q-3, Droppo, Gran Califa i Ceferino. Distrito 10 tenia per objectiu garantir un esbarjo a la zona segur i de qualitat o dit d'una altra manera, l'intent d'evitar el que poc després es denominaria "Triàngulo golfo" que tants maldecaps generava (i genera) als veïns.

L'efervescència musical de la zona es va traduir en la creació de Backline, una coordinadora de bandes dels barris de Sant Martí, impulsada pel Districte i gestionada pels mateixos grups. Tenia la seu al Centre Cívic Sant Martí on es reunien setmanalment i on també feien concerts els divendres. A través d'aquesta plataforma van aconseguir publicar una guia de grups, organitzar concerts o enregistrar discs. A "La plana rock" apareixen unes fitxes presentant alguns dels grups. El fet que el Sergio sigui músic és una de les coses que caracteritza els articles perquè dona molta importància als membres de les bandes: els presenta sempre i dona veu a les seves inquietuds. La més freqüent: la queixa de la manca d'espais on tocar en directe. A través dels articles podem veure quines coses han canviat i quines no. Donar el telèfon fix de casa o tenir un codi postal (això ja era nivell) per contactar els grups o que la prioritat fos la cerca d'un mànager, queda força llunyà. El que no difereix gaire és el paper de la dona en la indústria musical, per què deu ser que aquí no acabem d'avançar mai gaire de pressa? Amb el canvi climàtic passa curiosament el mateix: "Tant de bo ens adonem d'una vegada que l'aire no es pot respirar, abans de ficar-nos la màscara". Aurora Beltran, cantant de Tahures Zurdos, el 1993. En fi...

Un dels avantatges que l'autor dels articles no sigui periodista és que es permet un llenguatge més col·loquial i això ens mostra exemples del

Plana Rock

La informació musical alternativa a principi dels 90

vocabulari entre la gent jove de l'època: punketa, plàstic (per vinil), canviar l'aigua a l'ocell, *currante o movidón de la ostia*... Algunes de les expressions perduren i d'altres estan en desús, material de sobres per a una "teoria de l'evolució de l'argot juvenil".

És obvi que només a través d'uns

articles no podem determinar com eren abans les coses, però sí que hem pogut extreure alguns apunts històrics, socio-culturals i fins i tot lingüístics. Sabem que la ment és mentidera i modifica els records al gust del consumidor. Per això permeteu-me que acabi reivindicant el paper dels arxius i la feina que fem per

conservar aquesta memòria col·lectiva i poder transmetre-la de la manera més fidedigna possible. El que conservem a l'AHPN és el que ens servirà per explicar qui som als que vindran.

Irene Julve Nieto

Arxiu Històric del Poblenou

Foto, Sergio Flores

Participants a «Les 8h de rock» organitzades per la Comissió de Festes de Bilbao/Pallars, festa major 1992, protagonistes d'un article a La Plana Rock

CLINICA VETERINARIA POBLENOU
 TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
 CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
 www.vetpoblenou.com/blog
 HORARI: dilluns a divendres, 9-14h i 17-20h/ dissabtes, 10-14h

FARMÀCIA JAUME GIRÓ LOPERENA
 DERMOFARMÀCIA
 FÓRMULES MAGISTRALS
 HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
 DIETÈTICA - ELEXIRS FLORALS
 93 307 15 17
 Maria Aguiló / Pujadas

Dr. José Fco. López Alias
 CLÍNICA DENTAL GLÓRIES
 DIAGNÓSTICO + PRESUPUESTO GRATUITO
 Rbla. del Poble Nou, 157-159 1º1º
 08018 BCN TEL. 93 485 37 93

Tints, teixits i petits tallers

La història de les dues naus i la xemeneia amagada del carrer Espronceda

Al carrer Espronceda número 156-164 (antigament 18), trobem dues naus allargades de façana senzilla amb coberta a dues aigües. Separades per un pati, per darrere treu el cap una xemeneia robusta d'obra vista, que es pot contemplar des de Bac de Roda.

Tenim datat l'origen d'aquest complex el 1880, però la primera notícia sobre aquest espai és de 1891, quan *Baquirol y Compañia*, taller de carruatges

per a tramvies i ferrocarrils, sol·licita a l'Ajuntament de Sant Martí de Provençals permís per a instal·lar un vapor de dos cavalls per moure una serra industrial. La segona notícia que tenim data de 1910: *Aguilar y Barnusell* han llogat el recinte per a establir-hi una indústria de tintoreria i blanqueig i demanen la legalització dels aparells que es troben a l'interior: dos generadors de vapor, dues calderes autoclaus i una caldera oberta.

Esmenten en aquesta petició les societats anteriors que han usat l'espai: *Casa Lucena*, *Tintoreria Ribon* i *Abrillantado de Fibras Textiles S.A.*

No tenim referències de *Abrillantado de Fibras Textiles S.A.*, i pensem que *Tintoreria Ribon*, és realment la tintoreria de l'industrial de Sant Martí, Benet Ribot, que l'any 1894 tenia calderes de vapor, però de les quals desconexem la ubicació.

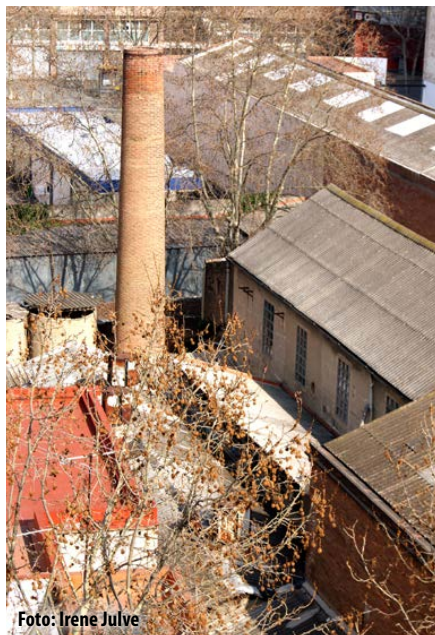

Foto: Irene Julve

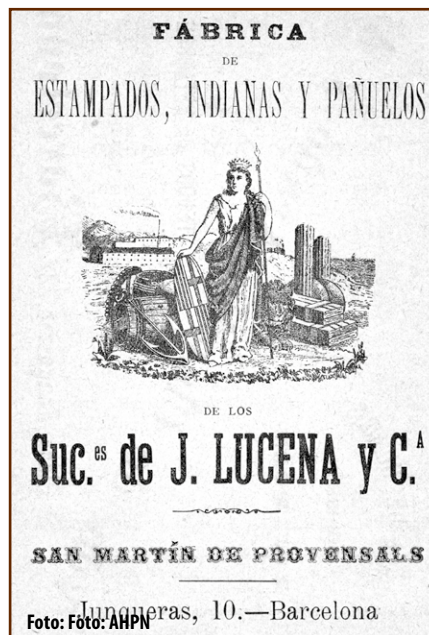

Foto: Foto: AHPN

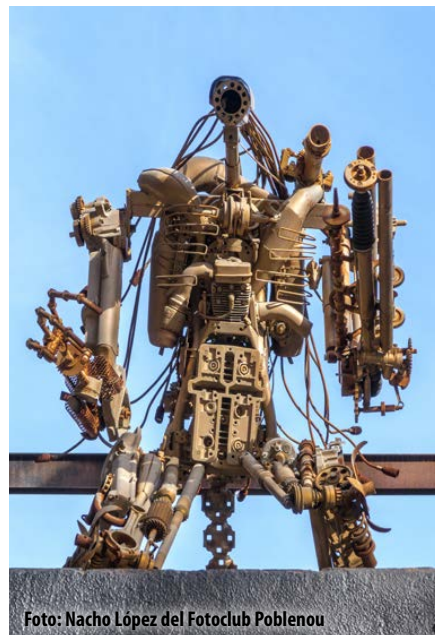

Foto: Nacho López del Fotoclub Poblenou

Foto: Foto: Xavier Larrosa del Fotoclub Poblenou

Casa Lucena es dedicava a la fabricació de mocadors estampats. S'havia establert a la carretera de Mataró, 294 (actual Pere IV, 362) el 1853. És possible que en un moment d'esplendor econòmic del negoci, arrendessin les dues naus del carrer Espronceda per proximitat a les seves instal·lacions principals.

Pels plànols que fan arribar *Aguilar y Barnusell* a l'Ajuntament, podem veure com el blanqueig de teixits es realitzava a la nau més pròxima a la carretera de Mataró, mentre que l'altra estava dedicada al procés de tint. Al pati central que les separa hi havia un petit estable i al fons, en un cobert, les màquines de vapor. *Aguilar y Barnusell* incorporarien un laboratori, un magatzem i un muntacàrregues, a més d'una passarel·la sobre el pati que comunica les naus. Ambdós empresaris, naturals de Saba-

dell, havien constituït una societat que es dedicava a la preparació i venda de teixits. El 1900 patenten un procediment químic per "crepar, arrissar, arrugar o embotir els teixits i gèneres de punt, constituït amb barreges de fibres vegetals i animals".

El 1930 la companyia es constituirà en societat anònima sota el nom de *Mercerizados Barnusell Aguilar S.A* amb un capital de 800.000 pessetes. Havien deixat enrere els processos de tint i havien concentrat la seva activitat en la mercerització, procés a què se sotmetien els teixits de cotó i cànem per fer-los més suaus al tacte i amb un acabat més brillant. El 1954 es construeix una tercera nau per allotjar una caldera de vapor que, per normativa, havia d'estar situada a 10 metres del carrer.

Fins als anys 70, va ser una de les em-

preses industrials més importants de Sant Martí, però la crisi del tèxtil va fer cessar l'activitat d'aquesta indústria que va abandonar les naus del carrer Espronceda.

Als anys 80 s'hi instal·len *Mafer* —fusteria d'alumini— i *RAF* —planxa i pintura—, que actualment continuen la seva activitat. També hi trobem l'empresa d'escenografies *Usine* i el *Colectivo Bajel*, que té una de les naus compartimentades en diversos tallers d'artesans i artistes. Com a curiositat, d'aquesta nau han sortit escenografies dissenyades pel prestigiós director i escenògraf, Lluís Danés. Entre elles, les estructures de l'escenari del Cruïlla o el decorat per l'espectacle de Txarango al Festival Esperanzah.

Isidoro Cervantes
Irene Julve Nieto

Arxiu Històric del Poblenou

El Pla Comunitari del Poblenou i Apropem-nos en temps de confinament, unes reflexions per encetar la nova etapa

Des de finals del 2019, i molt abans, s'endegà una reflexió profunda en l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou per reorientar i revitalitzar tant el Pla Comunitari com el projecte més antic i matriu de tot el plantejament de desenvolupament comunitari que seguí, Apropem-nos, un projecte, molt conegut a Barcelona i arreu, d'acollida, suport i acompanyament a la població novvinguda al barri del Poblenou, i en general al territori de Sant Martí.

Alguna de les principals conclusions del replantejament tenien a veure amb la necessitat de donar més visibilitat al Pla Comunitari i, per tant, fer més evident entre la població del territori que

és un pla comunitari, i tot això sense desvincular la relació entre aquest i la feina, serveis, propostes d'Apropem-nos, de manera que seguís endavant la retroalimentació entre ambdues dinàmiques, plantejaments i estructures.

Una altra de les conclusions és que calia reforçar l'estructura professional i de gestió dels projectes, i en aquest sentit es va triar la col·laboració professional de la Cooperativa La Fàbrica, que fa molt de temps que treballa i participa de dinàmiques comunitàries del territori.

Amb aquests nous plantejaments, i molts altres que caldrà anar concretant en els propers mesos i anys, s'encetà una nova etapa que ha quedat força sac-

sejada per la situació desfermada després de l'aparició del virus Covid-19, la declaració de l'estat d'alarma, el confinament i el que en aquests moments vivim d'alteració important de serveis i dinàmiques públiques i comunitàries que afecten i molt ambdós plans o projectes.

Els serveis i propostes del Pla Comunitari i Apropem-nos han continuat malgrat totes les dificultats, i l'atenció a les persones en el Punt d'Acollida de Can Felipa, per posar un exemple significatiu, s'han mantingut de forma virtual, i de seguida que s'ha pogut de forma presencial.

No s'ha deixat d'atendre mai ni de donar suport a la població, en especial als sectors socials més precaritzats i que pateixen majors desigualtats i injustícies: dones migrades, desplaçades, refugiats, sense papers, o sigui tots aquells veïns i veïnes del territori que estan patint no solament la pandèmia i les seves seqüeles de salut pública, que són diverses i no només derivades del patiment directe dels efectes d'un virus, sinó d'ampli espectre: salut mental, física, en què s'entrecruen multitud de variables (pèrdua de llocs de treball, soledat, pèrdua d'habitatge, agreujament de malalties cròniques de tot tipus, suïcidis, i un llarg etcètera).

Els esforços del Pla Comunitari i Apropem-nos en aquesta etapa s'han orientat a sostenir i reforçar estructures autogestionades que han sorgit als barris, i al Poblenou en concret, impulsades per

veïnes i veïns, com per exemple la Xarxa de Suport Mutu del Poblenou, amb la seva extensió en la Xarxa d'Aliments del Poblenou, engegada en col·laboració amb Casa Àfrica.

També s'han reorientat plantejaments, per exemple interrelacionar salut pública, comunitària, amb el dret a una alimentació saludable i sostenible, i per tant, cercar la implicació de nous actors socials: cooperatives de consum, ecologistes, persones preocupades pel canvi climàtic, i també implicar estructures incipients que estan sorgint als territoris: les cuines comunitàries lligades a casals de barri i equipaments públics; iniciatives aquestes en què l'autogestió veïnal expressada de moltes formes té un pes essencial, més enllà de la seva lògica de col·laboració, puntual o no, amb l'administració pública, desbordada per una situació inesperada, i a la qual segurament manca certa flexibilitat i capacitat d'adaptació en aquests moments de complexitat. És per aquest motiu que les

estructures veïnals, les que ja existien i les que es creen de nou, de base autogestionada, són essencials i fonamentals per garantir la vida als nostres barris, pobles, viles, i ciutats.

Aquesta, ho volem emfasitzar, ha estat una altra de les noves actuacions del Pla comunitari i Apropem-nos, incidir en la necessària i vital col·laboració i cooperació de totes i tots els actors socials del barri, siguin aquests institucionals, veïnals, o comunitaris, o bé privats amb voluntat de fer costat a les iniciatives conjuntes i sense lucre.

Ja s'ha dit abans, però en aquesta fase que estem vivint s'ha posat més que mai l'accent a donar suport als sectors socials més precaritzats, que s'han multiplicat exponencialment per més de 4 punts, ja que les necessitats bàsiques d'alimentació i habitatge, sobretot, han desbordat parròquies, serveis socials i estructures solidàries.

Les noves mesures estatals com l'Ingrés Mínim Vital estan esdevenint cures paliatives, sense gaire perspectiva, a un malalt terminal, que és l'empobriment d'amplis sectors de les classes populars. Sense mesures estructurals d'impacte, com podria ser una Renda Bàsica Universal o mesures que facilitin la vida en temps convulsos, quan la robòtica i la substitució de mà d'obra per una nova revolució tecnològica industrial sumada a les crisis climàtiques, i de noves malalties virològiques mundials, impacten en les possibilitats d'obtenir

una feina digna i suficient per gaudir d'una vida plena.

Ens trobem, doncs, en un moment clau d'àmbit planetari, en què el que coneixíem es veurà profundament al-

terat, i quan encara no som capaços d'imaginar totalment les seqüeles del que estem vivint; les necessitats socials, econòmiques, ecològiques, amb el seu diferent impacte segons el gènere, però també culturals i ideològiques (nous paradigmes, noves propostes, recuperar la tradició tal vegada per adaptar-la...?), s'hauran d'encarar amb l'esperança de beneficiar la majoria, sense caure en parany autoritaris.

En aquest moment, en aquest context, tenen molt a dir i un paper clau a desenvolupar projectes com els Plans Comunitaris i plans d'acollida (Apropem-nos) i de suport a la població immigrada.

Josep M. Navarro

Arianna Vindici

LA XARXA D'ALIMENTS

SUPORT CASA ÀFRICA

XARXA SUPORT MUTU POBLENOU

SOM

un grup obert de veïnes i veïns, un col·lectiu assembleari i horitzontal, independent de l'Ajuntament i de qualsevol entitat o creença religiosa.

COM?

Participem totes en la presa de decisions i organització del treball.

FEM

arribar aliments i productes d'higiene i neteja a les persones i famílies del barri més afectades pel capitalisme i les desigualtats socials.

ASSEMBLEA OBERTA

CADA DIMECRES, A LES 18 HORES

AVENUE POPULAR LA FLOR DE MARIE, C/ Dr. Trueta, 195.

CAPTACIÓ

Rebem **DONACIONS** d'aliments i productes de neteja/higiene per part de veïnes i veïns, associacions, botigues, cooperatives de consum... del barri

A la FLOR

DIMUS (17-20H)

DISSABTES (11-13H)

Pots aportar:

- ALIMENTS DE LLARGA CONSERVACIÓ
- Productes de **NETEJA** i **HIGIENE PERSONAL**

Anem a **BUSCAR** aliments i productes de neteja/higiene al SUPER, a la associació...

CISTELLES

PRIMER I TERCER DISSABTE/MES

- MUNTATGE DE LA CISTELLA 13-16 hores
- RECOLLIDA 16-18 hores

SOSTENIBILITAT

APORTACIONS ECONÒMIQUES al

Nº de Compte: ES65 1491 0001 2621 4629 7029

ACTIVITATS per recollir fons. TENS IDEES? Comparteix-les!

A LA FLOR

Com a col·lectiu que fa ús de l'espai, anem a les assemblees de la

COORDINADORA

• NETEJA i manteniment de l'espai

DIFUSIÓ

DONA A CONÈIXER LA XARXA

- Fent el MATERIAL DE DIFUSIÓ (cartells, vídeos...)
- Circulant la info a les XARXES SOCIALS
- BOCA - ORELLA!

Cuscús

Ingredientes (cuatro personas)

1 paquete de ½ kg de cuscús
1 calabacín
4 zanahorias
1 cebolla grande
1 tomate
1 vaso de garbanzos cocidos

1 cucharada de pimienta negra molida
Sal
Jengibre
Aceite de oliva
1 pollo

Elaboración

Cortar el pollo, salarlo, aliñarlo con pimienta negra, un poco de jengibre y freírlo. Añadir la cebolla cortada finita, tomate rayado y freírla. Cuando está hecho, tirar un vaso de agua. Cuando disminuye, echar la zanahoria, el calabacín y cocerlo a fuego lento una media hora.

Poner un poco de aceite en el cuscús, lavarlo, y después humedecerlo con un poco de agua, ponerlo cinco minutos en el microondas, volverlo a mojar con un poco de agua y ponerlo otros cinco minutos en el microondas. Preparar una fuente con el cuscús. Decorar con las verduras y poner el pollo.

El cuscús de la Halima

Noves promocions de la cooperativa d'habitatges Fem Ciutat

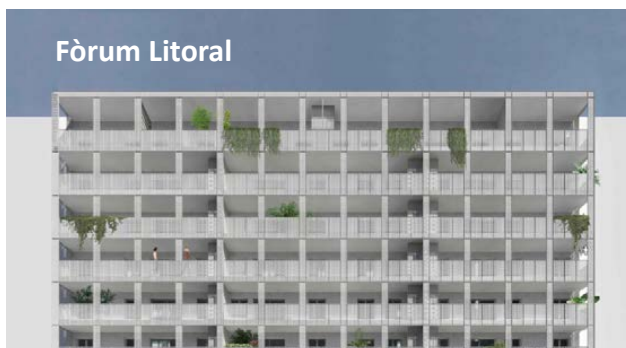
Gardunya

El Turó

Fòrum Litoral

FEM CIUTAT
COOPERATIVA D'HABITATGES
www.femciutat.cat info@femciutat.cat

La Halima Lahoa és alumna de les classes de castellà d'Apropem-nos i la recepta que ens proposa és el cuscús, tan típic del Marroc.

Ve néixer fa quaranta-cinc anys a Casablanca, al Marroc, en una família de deu germans, cinc nois i cinc noies, dels quals en viuen nou. Ens diu que les dones marroquines d'abans tenien molts fills, però que això ha canviat i ara en tenen com a molt tres.

El seu pare treballava a la Coca-Cola. Vivien en una casa de tres plantes que van fer en un terreny dels pares. Ara el sòl és més car i ja no es fa.

La Halima treballava cosint, es va casar a Casablanca i el seu marit va venir a Barcelona fa divuit anys. Va fer de paleta, a les vies del metro. La Halima va arribar fa tretze anys al Poblenou, per reagrupament, i al cap de tres va ser mare de la seva filla petita.

Diu que a Casablanca passa com a Barcelona, hi ha gent amb molts diners i altres que són molt pobres. Van venir per canviar de vida i millorar.

«El primer any va ser difícil però m'agrada molt Barcelona. La gent és

molt respectuosa amb els altres i no he tingut mai problemes. Vaig al Marroc per veure la família però sempre penso a tornar. Com si hagués nascut aquí.

«El pitjor de Casablanca és la sanitat. Hi ha llistes d'espera de fins a vuit mesos i, si vols ser atesa, has de pagar la medicina privada. També l'escola pública és deficient i tothom qui pot estudia a la privada. Els germans vam anar a l'escola pública perquè els pares no tenien diners.

«Als meus fills els agrada estudiar i tots han anat a Les Acàcies. La gran té vint anys, fa segon de dret a la universitat i participa en un grup de teatre del barri. El segon en té setze, fa secundària, li agrada molt el futbol i va amb els juvenils del Barça; cada setmana té competició. La petita en té nou, fa primària i dansa a l'escola.

«El meu marit fa cinc anys que no treballa perquè té dificultat per aixecar els braços, de resultes d'una intervenció quirúrgica, encara que mai es va reconèixer com a causa. Té una pensió molt minsa i sempre que pot fa petites feines per a amics. Vam

viure deu anys al Poblenou, pagàvem 600 € de lloguer però no vam poder fer front a l'augment que el propietari proposava.»

Serveis Socials hi va intervenir però van haver d'abandonar el pis. Els van buscar una pensió en què disposaven d'una habitació menjador per a tota la família. Hi van viure mig any fins que van aconseguir un pis de lloguer social a les Drassanes, on viuen actualment.

«Vaig començar les classes a Apropem-nos quan vaig arribar, però les vaig interrompre al quedar embarassada. He après a parlar i em puc comunicar però encara tinc dificultats quan he d'anar a l'hospital. Cada dia acompanyo la nena a l'escola, i per anar-la a buscar ens ho combinem amb el meu marit. Tinc moltes gestions de metges, serveis socials, i un cop a la setmana faig la neteja d'una casa. Els caps de setmana passem per la platja.»

Montse Milà

Si teniu una recepta amb història que us agradaria compartir, envieu-la a elpoblenou@elpoblenou.cat

Mural/Local

Foto: Santi Periel

Per quart any consecutiu l'associació Jiser Reflexions Mediterrànies, dins les jornades de Tallers Oberts d'aquest setembre, ha promogut la realització d'un mural a l'interior de la Cooperativa d'Habitatges de Bac de Roda, Enguany i per primer cop, la intervenció ha anat a càrrec d'un fotògraf, Teo Vázquez, que ha volgut tractar la migració. Per preparar el mural ha fet trobades amb veïns del barri amb històries migrants i n'ha escollit un

per protagonitzar la paret. Uns grans retrats en blanc i negre mostren un jove que travessa el mur corrents: les primeres passes les fa enyorant el que deixa enrere però arriba a la meta abraçant un futur millor. El mural es podrà visitar durant un any, i per arribar al pati on està situat, podeu accedir-hi per les escales del carrer Bac de Roda, entre Diagonal i Antic de València.

El projecte RADARS al barri del Poblenou

RADARS és un projecte pensat per a tenir cura de les persones grans dels nostres barris, des d'una mirada sensible i respectuosa, i sobretot propera. RADARS neix i es desenvolupa des de la proximitat, des de l'entorn immediat i des de la quotidianitat de la vida als barris de la nostra ciutat. És la veïna, el voluntari, la botiguera, el farmacèutic..., que, des d'una mirada atenta, tenen cura de les persones grans que els envolten i són capaços d'identificar aquells canvis que denoten que alguna cosa no va bé. I per descomptat, RADARS són aquelles persones que saluden, que s'interessen, que pregunten, que dediquen una estona als altres i que viuen compromeses amb el seu entorn i la seva gent.

El projecte RADARS té un efecte doblement positiu en els barris on té presència, ja que a més de tenir cura de les persones grans, relliga diferents actors del barri: comerços, veïnat sensibilitzat, persones voluntàries, entitats i associacions, i els serveis socials i de salut bàsica, enfortint les seves relacions des d'una mirada sensible cap a les persones grans, obtenint noves sinergies que transformen la societat.

RADARS Poblenou ja fa més de 6 anys que està en el barri. El projecte s'articula al voltant d'una taula comunitària oberta a la ciutadania en què conflueixen totes aquelles mirades sensibilitzades amb el projecte. És l'espai des d'on es traça l'estratègia per a la detecció de persones que es troben en risc o pateixen solitud, l'enfortiment de la

Soc un radar
Iestic atenta als meus
veïns i veïnes grans

xarxa comunitària i la difusió del projecte, i per la vinculació de les persones usuàries amb el seu entorn.

Cada actor que participa de la taula RADARS ocupa un paper rellevant i aporta una mirada única al projecte. Els voluntaris i voluntàries contacten amb les persones grans i les conviden a sortir de casa (sempre i quan la covid ens ho deixi fer); els comerços i els mercats es fixen en aquelles persones grans que es poden sentir soles; les entitats i associacions les acullen a les seves activitats; i els professionals de la salut i de l'àmbit social vetllen pel seu benestar. En aquesta temporada que ens ha tocat viure, les trucades de les persones voluntàries han estat clau perquè la nostra gent gran se senti acompanyada i per gestionar aquelles necessitats puntuals: ara és quan el projecte ha pres més sentit que mai.

RADARS ha estat i és una oportunitat per a humanitzar les relacions que s'estableixen en el nostre barri, una oportunitat que ens convida a tots i totes a formar part de la xarxa RADARS, i a fer barri amb les persones grans. Si creus que pots ser un RADAR o saps de persones que els pot anar bé, no dubtis d'informar-te'n a:

- www.barcelona.cat/radars
- Podeu contactar amb el Centre Serveis Socials de Poblenou
- Trucar al 932 915 884 o enviar un correu a radarsgentgran@bcn.cat

Taula RADARS Poblenou

L'amiant mata!

Denunciem que mentre la Unió Europea demana plans concrets per erradicar tot l'amiant de les instal·lacions públiques per ser un cancerigen de primer grau, aquí, la nostra administració mira cap a un altre costat. Aquesta nau de la foto té la teulada d'uralita. Són les dependències de l'I.N. de la Seguretat Social del carrer Lope de Vega, 132 i està a tocar, paret per paret, a espais tan sensibles com el CAP del Poblenou i l'Institut públic Maria Espinalt. N'exigim la substitució!

Bicicletada pels espais verds del barri

El dissabte 3 d'octubre vam participar a la Bicicletada pels nous espais verds del barri del Poblenou organitzada per la "Taula per a l'aplicació de solucions basades en naturalesa (SbN) i infraestructura verda (IV) a la regió urbana de Barcelona", que s'emmarca dins el projecte europeu Naturvation (NATure-based Urban innovation).

El passeig pretenia fer-nos debatre sobre la història d'aquests espais verds i els impactes socials i ecològics en un context d'expansió turística i especulació immobiliària.

Vam poder conèixer més detalls del nou parc de Glòries i de l'eix verd de Cristóbal de Moura explicats pels seus dissenyadors i vam escoltar la veu dels veïns a la Superilla, l'Hort de La Vanguardia i al ConnectHort.

Ens va semblar molt enriquidor, així que estigueu atents perquè aviat us convidarem a repetir aquesta ruta amb nosaltres!

Crida a la solidaritat

La pandèmia amb la qual fa tant de temps que vivim es manté activa i, a més de la salut, afecta durament l'economia de molts veïns i veïnes del barri.

Ja us hem parlat anteriorment de la Xarxa de Suport Mutu, situada a La Flor de Maig a la qual des de l'AVV donem suport. La Xarxa coneix molt bé la dura realitat d'un veïnat que mai havia necessitat ajuda però que ha perdut la feina i es troba en situació precària.

Acabat l'estiu, la Xarxa s'ha reactivat per buscar respostes a necessitats urgents. La situació que passen aquests veïns i veïnes podria ser en un moment determinat la nostra, per això l'orientació de la Xarxa vol ser de col·laboració i no de beneficència. Ells i elles formen part activa d'aquesta Xarxa en tot el que implica responsabilitat i activitat.

Us animem a formar part d'aquest projecte des de les vostres possibilitats.

XARXA D'ALIMENTS

SUPORT CASA ÀFRICA
XARXA SUPORT MUTU POBLENOU

RECOLLIDA D'ALIMENTS I PRODUCTES DE NETEJA

Dissabtes d'11h a 13h
A l'Ateneu Flor de Maig (C/Dr Trueta, 195)

PODEU DUR Productes halal (carn, té marroquí, pasen i menjar d'esmozar), arròs, espaguetis, cuscús, verdures (patata, ceba, pastanaga...), conserves, oli, sucre, ous, llet, café, dàtils, mantega, galetes, cereals, mermelada, pa, productes de neteja personal i de la llar...

RECOLLIDA DE DINERS

Nº de Compte: ES65 1491 0001 2621 4629 7029

Compra a prop. Som comerç. Fem Poblenou

maiensaturem.barcelona

BARCELONA
MAI S'ATURA

Ajuntament de
Barcelona

novaicària
ESPORT & FIT

El cos t'ho demana!
#SOMNOVAICARIA

**FES CLASSES EN STREAMING
DES DE CASA O AL GIMNÀS
AMB SEGURETAT!**

**Entrena amb totes les mesures
de seguretat!**

- Entrenaments amb distanciament
- Neteja del material després de cada ús
- Estacions de neteja
- Accés a les instal·lacions amb codi QR
- Sense aglomeracions

APUNTA'T ARA
I EMPORTA'T
GRATIS EL MES
DE DESEMBRE!

*Consulta condicions a recepció
o a recepcio@novaicaria.com

Av. Icària 167, 08005 Barcelona | Tel. 93 221 25 80 | rrpp@novaicaria.com
www.novaicaria.com

Ajuntament de
Barcelona

